

Tele

PENSJONISTEN

Nr. 3. oktober 1976

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND Red. T. Opsann

3. årgang

HØST

DET SISTE BLAD FALLER

Gledelig Jul og Godt Nyttår

Pensjonistenes Kampsang

Vår mars er ikke oldtidsmars
heller ikke en seiersmars.
Vi har kjempet i mange år
for å trygge våre kår.
Vi vil ikke stagnere
for vi har noget å kreve:

Vi har det deiligste land på jord
en velfærdstat, fra syd til nord.
Men vi har levet i trange kår
for Norner spinner – og skjebnen rår,
Vi vil ikke stagnere
for vi har noget å kreve:

Litt flere kontanter bør vi ha
hvis vi skal leve og ha det bra.
Vi trodset krig – og onde år
til fred og seier vi fremad går.
Vi vil ikke stagnere
for vi har noget å kreve.

I tidens vandring, på denne jord
vi slo ring om Norge – vår gode mor.
Nu står vi samlet, hånd i hånd
med trofast støtte – og borger-ånd.
Vi vil ikke stagnere
for vi har noget å kreve.

Aktivitet

Det ligger jo i selve ordet aktivitet at du skal være bevegelig. Men hvordan? Skal du trimme? Ja selvfølgelig, men er det nok? En kan svare både og.

Mange mennesker trenger noe mer, for eksempel diskutere aktuelle saker som skjer i samfunnet, ved siden av bøker, teater osv. Ja, kanskje fornye sine språkkunnskaper eller melde seg på kurs for nybegynnere, ja hvorfor ikke?

Pensjonistforeningene i vårt forbund har store muligheter på mange områder. Forståelse for pensjonistenes problemer er vist i stort mon fra Teledirektoratet og fra de forskjellige teledistrikters administrasjoner. Om en henvender seg til distriktsdirektørene om en sak er de alltid med, så sant det er økonomisk gjennomførlig.

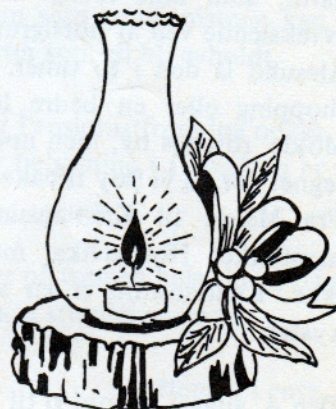
Osloforeningen har i alle deler vært særs heldig, de har sitt hyggelige treffrom hvor pensjonistene kan møtes, slå av en prat, friske opp gamle minner fra arbeidsplassen. I dag starter foreningen opp med engelskundervisning, bridge, sykurs og diskusjonskurs. Ved siden av dette har den trim om formiddagene i Televerkets nye trimlokaler.

Det er ikke meningen å framheve Osloforeningen, det er rett og slett ment som et tips til alle foreninger innenfor forbundet om å ta fatt på oppgaver som kan aktivisere pensjonistene i Televerket.

Det er sikkert mange pensjonister rundt om i landet vårt som gruer for den lange vinteren, korte dager og lange kvelder. Ensomheten siger inn på en som en mare, og en tenker: blir det ikke snart vår? I slike stunder er det godt å ha noen å snakke med, kanskje betro seg til om sine tanker, ja til og med være med på saker og ting som kan være til glede både for en selv og andre.

Kjære pensjonister i Televerket, meld deg inn i pensjonistforeningen på stedet. Er det ingen slik forening så søk kontakt med dine forhenværende kolleger så skal du se at du i din pensjonisttilværelse går en rikere tid i møte.

Temo

Televerkets pensjonister i Oslo på rundreise

OSLO – BERGEN – TRONDHEIM – STOCKHOLM – OSLO

Vi startet tidlig en solfylt morgen den 8. august med tog til Bergen.

Alle 67 møtte opplagt og med humøret på topp, her var det de unge eldre som skulle lette litt på vingene. Ankomst Bergen kl. 1400, hvor vi ble møtt av Bergens-pensjonistene med sitt Bergenske humør og hjertelighet. Så toget vi over gaten til Terminus hotell, hvor vi ble hilst velkommen av formann Erichsen, deretter ble det servert en herlig lunsj.

Mellom lunsj og middag arrangerte Bergens-pensjonistene tur til "Trollhaugen", her bodde komponist Edvard Grieg da han levde, nå er det museum. Veien til og fra museet ble vi beriket med deilig Bergens-regn.

Så tilbake til hotellet for middag og opphold til vi skulle møte på hurtigruta "Harald Jarl" kl. 2200. Fra Bergen fulgte 20 stk. av deres pensjonister med oss videre på turen.

Vel om bord fikk vi utlevert nummer for våre lugarer. De fleste ble plassert i 4-manns lugarer, men derfor ingen sure miner, det gikk flott med humøret og latteren i behold.

Ved frokost kl. 0900 neste morgen, måtte vi ta våre balansekunstere i bruk. Båten rugget ganske godt, men da var vi jo ute på det åpne havstykket ved Stadt, som ikke er beskyttet av skjærgård, heldigvis tok det bare en og en halv time.

Dagen ombord ble oss beriket med sol, alle satt på dekk og solte seg, og vi kunne nyte den herlige norske natur, som ikke mange har maken til. Dagen ble avvekslende ved at hurtigruta la til ved diverse byer. I Ålesund lå den i to timer, de fleste gikk i land for shopping eller en bedre lunsj. Vi var også innom Molde, rosenes by, men noen roser så vi ikke, for der regnet det, så vi fløy tilbake til båten.

Fra Molde til Kristiansund passerte vi det åpne havstykket Hustadvika, men det merket vi nesten ikke. Kristiansund er en av de vakreste byer langs kysten.

Den 4. august ankom vi til Trondheim og ble hjertelig

mottatt av Trondheims-pensjonistene der. Vi spaserte til Britannia hotel, Palmehaven for lunsj. Alle koset seg der, og det ble flittig fotografert.

Senere på dagen arrangerte Trondheims-pensjonistene tur til Nidarosdomen og Erkebispegården.

Nidarosdomen er reist over Olav den helliges grav, hvor det allerede i det 11. århundre stod en kirke.

Erkebispegården er den eldste bygning i Norden, den ble bygget av erkebiskop Eystein omkring år 1160 – 1180. Nordfløyen, men den eldste bebyggelse, er nå innredet som representasjonslokaler for stat og kommune.

Vi besøkte også det interessante "Musikkhistorisk" museum på Ringve gård, Lade, som var Tordenskiolds hjem. Museet ble opprettet ved testamentarisk gave av Christian Anker Bachke, som forestod de første innsamlinger av instrumenter fra Norge og andre land. Arbeidet ble fortsatt av hans hustru, Victoria Bachke, i mange år, men hun døde i 1963. Det finns 400 norske og utenlandske instrumenter, de var samlet i hvert sitt rom, fra det århundre de tilhørte.

Besøk i museet foregår bare med museets egne guider. Vår kvinnelige guid gledet oss med å spille på de forskjellige pianoer og orgler og andre rare instrumenter.

Alle var begeistret for de gode arrangementer.

Fra Trondheim tok vi toget til Storlien, hvor vi byttet over til nattoget, som kjørte gjennom Åredalen og Jämtland til Stockholm, byen hvor det uten tvil var knyttet de største forventninger til. Her ankom vi om morgenen, den 5. august – hvor vi ble møtt av en smilende delegasjon av Stockholms-pensjonister. I busser ble vi kjørt til "Strand hotel" hvor vi skulle bo. Etter en behagelig frokost, spaserte vi til byen og "Stadshuset" i følge med selveste pensjonistenes formann, Rudolf Jansson. Han viste oss og fortalte om de forskjellige interessante bygninger vi passerte. "Stadshuset" var en opplevelse for mange som ikke hadde vært der før. I sær må jeg nevne den "Gyldna salen", som det ikke finns maken til i Norden.

Deretter hadde vi en strålende og interessant to timers båttur på Mälaren, Sveriges tredje største innsjø.

Aftenens clou var invitasjonen til Telegrafskolens kantine. Her ble vi servert kaker og kaffe. Det ble en

festlig aften med sang og dans ettersom vi ble mere kjente utover kvelden, og stemningen var befriende. På vegne av Oslo- og Bergens-pensjonister, takket formann Erichsen for all hygge og vennlighet vi hadde blitt møtt med i Stockholm, og hvor mange vennskapelige bånd ble knyttet. Han overrakte en gave, det norske flagg på en sølvstang.

Formannen i Stockholms forening, Rudolf Jansson, tok i mot gaven og holdt en beveget takke-tale til oss alle.

Fredag, siste dag, hadde vi fri for shopping og annet. En del, spesielt kavalerene våre, drog til Telegraf-museet. Der var det utstilling av telefon- og telegraf-apparater fra Graham Bells tid og opp til nåtiden.

En telegrafmann, som hadde vært i Telegrafene i 50 år,

men nå var 80 år og pensjonist, var guid, og museet var nå hans hjertebarn.

Dessverre ble det et forrykende regn- og tordenvær, så de fleste måtte nok ty inn til resauranter eller andre steder. Neste morgen tidlig drog vil tilbake til Oslo.

Vi fra Oslo takker Bergens-, Trondheims- og Stockholms pensjonister for alle de flotte arrangementene som vi ble beriket med.

Vi takker også Oslo-foreningens styre for alt arbeide de har hatt med alle turer vi har vært med på i sommer, og som har vært vellykkede i alle deler.

Annie Erichsen.

Fra Stavanger telepensjonistforening

På et konstituerende møte 10. februar 1976 ble Stavanger Telepensjonistforening stiftet.

På møtet som ble arrangert av KTTL, TMLF og NTTF møtte det opp ca. 40 pensjonister.

Valget på foreningens første styre ble følgende:

Formann: Per Monsrud – som styremedlemmer ellers: Astrid Haugland, Gidske Rasmussen, Arnleif Nydland, John Øxnevad og Håkon Rønneberg. Styret konstituerer selv nestformann, sekretær og kasserer, og følgende er valgt til disse tillitsverv. Nesformann: John Øxnevad, sekretær: Arnleif Nydland og kasserer: Astrid Haugland. Som revisor ble valgt Malvin Merkesdal.

Initiativet for å få dannet en pensjonistforening i Stavanger (Rogaland) ble tatt av formannen Per Monsrud, og det viste seg at det var stor interesse for dette.

På medlemsmøtet som ble avholdt tirsdag 21. august, var det stort frammøte og nye medlemmer ble inntegnet. Det ble servert kaffe, rundstykker og kaker. Før og etter kaffen var det underholdning med

pianomusikk ved to av våre kvinnelige medlemmer. Formannen tok så ordet og redegjorde for foreningens formål og dens betydning for pensjonistene. Han redegjorde så sammen med kassereren fra deres reise til Oslo, hvor de bl.a. drøftet vår innmeldelse i Pensjonistforbundet, noe det var stor enighet om blant medlemmene. Vi fikk også et innblikk i Osloforeningens arbeid for pensjonistene, ved møter, arrangement av turer, samt at de hadde fått seg eget rom for bibliotek o.l. Etter deres interessante redegjørelse gikk en så over på det lokale plan, hvor det ble valgt en tre manns komite for opplegg til turer. En vil også forsøke å få et rom som pensjonistene kan møtes i utenom de faste møter som vil bli avholdt.

Som en forstår er Stavanger Pensjonistforening nokså ny, men at den vil ha stor betydning i framtiden er det ikke tvil om.

På møtet var det gode humør på toppen hele tiden, og vi vil sikkert få mange gledelige stunder sammen.

Henrik Lentz

FRA BERGENSPENSJONISTENE

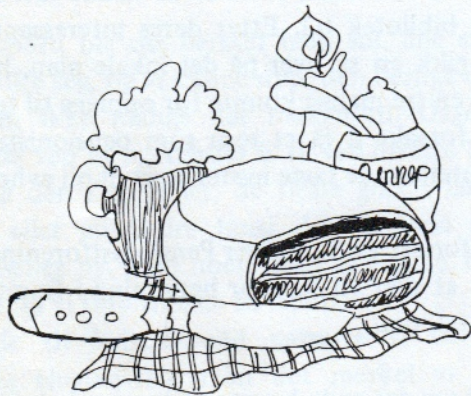
I år gikk utenlandsturen til Storbritannia med start fra Bergen med "Blenheim" 30. mai. 27 av våre medlemmer var med, og reisebyrået pluss et på med 7 så vi fikk full buss. Båten var stor og flott, solen var fremme og Nordsjøen rolig.

Etter lunsj i Newcastle neste dag kjørte vi straks av gårde mot Edinburgh. De fleste av oss kom for første gang til Skottland, og vi ble i grunnen forbauset over at landskapet var så flatt. Et par høydedrag i nærheten av hotellet viste seg å være svære slagghauger.

Hotellet lå et par mil utenfor byen, men vår hyggelige engelske sjåfør kjørte oss villig fram og tilbake. Alle hotellene vi bodde på, var moderne utstyrt, med bad, kjøleskap og fargefjernsyn til alle rom.

Tirsdag besøkte vi i samlet flokk den historiske borg Edinburgh Castle som er anlagt på en bratt klippe midt i byen med vid utsikt til alle sider. Holyrood Palace hvor bl.a. Maria Stuart har residert, var lukket, så vi måtte nøye oss med å se slottet utvendig.

Om aftenen var vi derimot på slottsbesøk på Dalhousie Courte og spiste middag. Vi befant oss i året 1653 og ble benket til bords i en gildehall som rommet 200 gjester, og den var fullsatt. Menyen var som på den tid, og servicet var av tre og spiseredskapet var en liten dolk. Suppen spiste vi med brødstykker. Så fulgte fisk, kylling og fet fin fåreribbe, og vi kom igjennom alt sammen ved hjelp av dolken og fingrene. Til desserten fikk vi heldigvis en treskje. Vi drakk mjød og svak rødvin. Vakre ladies i skønne hoffdrakter oppvartet ved bordene. Fra en liten tribune ledet en elegant hoffmarskalk sine ladies og bordscenen lett og ubesværet, og en musiker sørget for taffelmusikk på spinett.

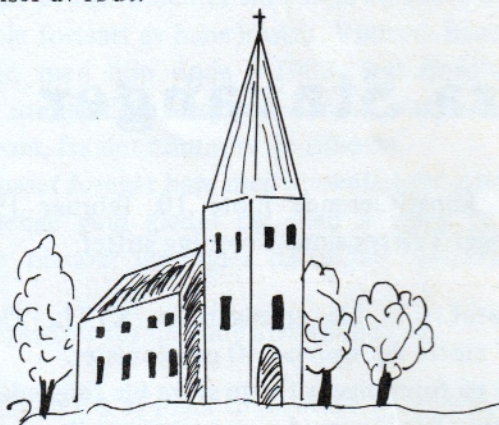

Etter middagen skulle gjestene underholdes. Våre tjenende ånder, ladies, tok plass på tribunen og det viste seg at de var et kor og solister med de

vidunderligste stemmer. Med hoffmarskalken som dirigent foredrog de utdrag av gamle korverk og operaer. Alle var i ilden etter tur, og marskalken og en lady hadde en duett av mer lystig genre. Det var ikke vanskelig å se og høre at de var utdannet som skuespillere og sangere. Bifallet var enormt! Verter og gjester avsluttet gjestebudet med en allsang av kjente skotske sanger. En festlig aften fra først til sist!

Hele neste dag var viet innkjøp, og alle de store forretningene i Princess Street ble besøkt av oss.

Torsdag måtte vi videre. Etter en liten stans i Moffat ved et veveri med eget utsalg, kjørte vi mot Gretna Green hvor vi gjorde holdt ved den berømte gamle smien. Her hadde vi en vielsesseremoni til stor moro både for oss selv og de andre tilreisende der. Etter lunsjen dro vi over grensen til England. Over alt langs vår rute var det grønt og frodig. Vi så gyvel og lavendel, men det som gjorde mest inntrykk på oss var de store mengder viltvoksende rhododendron i alle nyanser av rødt.

Om ettermiddagen kjørte vi gjennom Lake District med den vakre vekslende natur. Her var fjell, daler, skoger og sjøer. Vi overnattet på Hydro Hotel i Windermere.

På veien til Chester dagen etter stoppet vi i badebyen Blackpool, og vi hadde noen timer til å nyte den friske brisen fra Irskesjøen, gå i butikker og spise lunsj. Pinseaften dro vi tidlig på byen i Chester. De store forretningene er samlet i et overbygd kjøpesenter, og her kunne man få alt hjertet begjærte. Men noen fant tid til å spasere på de gamle bymurene fra romertiden, og noen besøkte den store Domkirken hvor den eldste delen er fra ca. år 1100.

Om kvelden var halve reiseselskapet på hundeveddeløp, og de fleste vant noen små beløp.

Pinsedag var vi på heldags biltur i Nord-Wales. Først langs kysten til Colwyn Bay, og så svingte vi inn i landet med kurs for Llangollen. Underveis fikk vi en forfriskning i Pentrefoelas på en tidligere skyssstasjon, nå hotell. Der spiltes fristende dansemusikk, og til tross for at plassen rundt biljardbordet var liten svingte ivrige pensjonister seg i dansen. (Pinsedag i 2-3 tiden.) Det var et trivelig sted og hyggelige vertsfolk. Vi måtte videre gjennom Wales, på svingete veier, med utsyn til høye fjell og brusende elver. Til slutt over elva Dee som vi kjente fra Chester, og litt opp i høyden i Llangollen for lunsj og avslapping i solen før vi kjørte mot Cheshire igjen. Vi overnattet i en kro som het Wild Boar. "Kro" høres beskjedent ut, men det var et stort sted.

Stopp i York neste dag med besøk i Katedralen som er imponerende og skjønn både utvendig og innvendig. Den ble påbegynt ca. år 1200 og først ferdig etter 250 års stadig bygging. De store vinduene med nydelige glassmalerier gjør kirken lys og luftig.

I en krypt under kirken så vi rester av mur fra et romersk fort som hadde ligget på denne grunnen. På store tavler var det gjengitt utdrag av landets og Yorks historie, og plansjer viste hvor vikingene og andre utenfra hadde slått seg ned. Det var meget interessant og vi kunne gjerne blitt der lenge, men lunsjen på restaurant Viking ventet.

Så gikk ferden mot Newcastle. Vår siste formiddag i England var igjen viet innkjøp, og timene ble tilbragt i Northumberland Street til bussen skulle kjøre oss til håten.

"Venus" og vi hadde en fin tur over Nordsjøen og gjennom den vakre leden fra Marsteinen til Bergen.

Solveig Telnes

2022
- Så snart jeg har nok kapital, skal jeg utvide butikken: - kjøpe en større hatt...

En trall for pensjonister

*Vi er den gamle garde, de
på mer enn seksti sju
som staten lønner fast på noen kroner.
Og dette liv som pensjonist
behøver langt fra være trist.
Vi lever høyt på klapp og hyrde-toner.*

*De andre sier fort og flott
at skrotet, det må bort.
Vi trenger bygg som opp mot himlen kneiser.
Betong og fiberglass og stål,
det er det nye, store mål.
Men knapt for hoderystende stabeiser.*

*Vårt land er fint, det vet vi vel.
Det har vi bygd opp selv,
så alle får en større lott å dele.
Det er vi nokså stolt av.
Vi ønsker bare at man gav
oss seniorer mere av det hele.*

*Snart er hver norsk en holden sjeik
med masse gryn på bok,
og flottes seg med alle jordens gaver.
Det blir et lite paradys.
Men altså først, naturligvis,
når alle vi tar våre vandringsstaver.*

*En pensjonist er senior,
men ikke et fossil.
Vår borgerrett, den skal vi bruke mere.
Nå vil vi heller selv få rå
men hvordan vi vil ha det nå.
Det kan vi, for vi blir jo stadig flere!*

Alfred Wold

Båttur med kabelbåten "Tana,"

25. mai 1976

Tirsdag 25. mai fikk vi vår lenge etterlengtede tur på fjorden – denne gang med Kabelbåten "Tana".

Det er to år siden vi hadde en tur med Tele 4 – også den gang en alle tiders turdag.

Vi møttes i Tordenskiolds-almenningen klokka 1000, i strålende solskinn.

Dessverre var ikke turen fulltegnet, med hensyn til hvor mange deltakere båten kunne ta – men du verden hvor glade vi var da vi møttes. Ja – humøret var på topp med det samme.

Vi var ikke kommet langt utenfor Skansbroen før de mest fiskegale av oss slengte ut redskaper med fine nye sluker – så nå skulle det bli fising. Det var nok for godt vær til at det skulle lykkes oss å få noen større fangst. Jeg tror det var kun tre av oss som fikk 3 fisker hver. Det var forresten ikke alle deltakere som prøvde å fiske.

Men – som vi koste oss ombord. Vi hadde med oss mat og kaffe eller te. Dessuten ble det kokt kaffe ombord.

Turen gikk over fjorden mot Leksviklandet og om

Tautra – hvor vi la til ved siden av vår gamle båt – Tele 4. Det var morsomt å se igjen båten. Den var nå på tur med mange skolebarn fra Rissa – pluss fire stykker fra Ekne.

Vi ble liggende en god stund der, og noen av oss gikk i land for å se oss om. Etter en times tid fortsatte vi innover fjorden langs Frostlandet innerst i Åsenfjorden.

Det ble kokt pølser ombord – det smakte godt med kaffe og brød til.

Klokka 2000 kom vi tilbake til avgangsstedet etter en vellykket tur med deilig rein sjøluft og alle mer eller mindre solbrente.

Vi gleder oss allerede til neste tur!

Hjertelig takk til administrasjonen i Trøndelag distrikt!

Hjertelig takk også til Kabelbåten "Tana's" fører – kaptein Taraldsen og hans mannskap som ordnet alt så bra for oss, for at vi skulle trives så godt ombord.

Solveig Johansen

Runde år 1977

90 år

Guttorm Johansen, 27. desember.

85 år

Astrid Berrefjord, 28. desember.

Rudolf Heiberg, 31. desember.

80 år

Asbjørn Andersen, 25. juni.

Alfred Aronsen, 10. oktober.

Lulli Bentzen, 3. mai.

Annie Bjerk, 28. februar.

Hilda Bjørnenak, 2. november.

Pauline Frydenberg, 23. januar.

Alf Guttormsen, 3. juni.

Astrid Hanoa, 25. oktober.

Lorentz Mobraaten, 24. november.

Thekla Mæland, 19. januar.

Ottilia Nilsen, 30. august.

Olaus K. Salvesen, 15. desember.

Carla Saabye, 10. mai.

Sofie Utnegaard, 8. juli.

Gunnar Øverby, 29. juli.

75 år

Bergliot Tandberg Hansen, 8. mars.

Frank Heiberg, 28. august.

Valentin Jennings, 6. november.

Alf Rudolf Johansen, 8. juni.

Hjørdis Laurendz, 6. november.

Aksel Olesen, 19. mai.

Ranka Olesen, 9. november.

Terje Opsann, 25. januar.

Leif Pettersen, 22. januar.

Astrid Selmer, 9. juli.

Ragnhild Sigurdson, 23. desember.

Markus Skaalerud, 11. november.

Egil Steen, 17. juli.

Steinar Steinrem, 30. november.

Hjørdis Tharaldsen, 21. oktober.

Rakel Vogt-Nilsen, 20. mai.

Alf Wiger, 12. september.

70 år.

Stein Alk, 29. august.

Rolf Aspegren, 2. april.

Aase Brostrøm, 29. mars.

Sigrid Bødtker, 22. april.

Alf Groll, 31. juli.

Ingrid Hermansen, 22. juni.

Kolbjørn Høibjelke, 23. august.

Odvar Jørgensen, 23. februar.

Ole Midtgaard, 10. oktober.

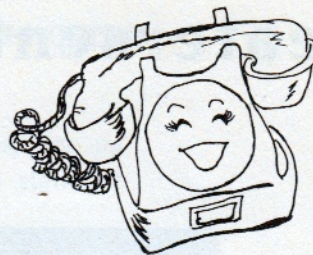
Jenny Myrvold, 4. januar.

Mimi Stokkvin, 12. juni.

Harry Ørbeck, 15. oktober.

Alfhild Øverby, 26. januar.

TELEFONKONTAKT

Holder vi på å miste omsorgen for vår neste? Slik kan det mange ganger se ut. Barn har ikke tid til å se om sine foreldre. Naboen ser ikke avisdyngen som vokser og vokser utenfor døren til den enslige damen eller mannen rett over gangen. Ikke før dyngen blir så stor at den vekker oppsikt. Når man da slår alarm, og ved hjelp av vaktmester eller politi kommer til unnsetning er det ofte for sent. Dette er oppdiktet av noen. Så ille er det ikke, ikke i vår by. Jo, slik er det nettopp i vår by, i vår deilige by Trondheim. Mange sitter og ligger ensomme i sine hus og leiligheter og spør, kommer det noen innom i dag? Tenk om jeg blir syk og ikke får tak i hjelp. Her kommer Trondheim Telefonkontakt og tilbyr sin tjeneste. Trondheim Telefonkontakt vil være med å bryte ensomhetsfølelsen og gjøre livet tryggere for eldre, syke, funk-

sjonshemmede og andre, yngre og eldre som har behov for å komme i kontakt med et annet menneske.

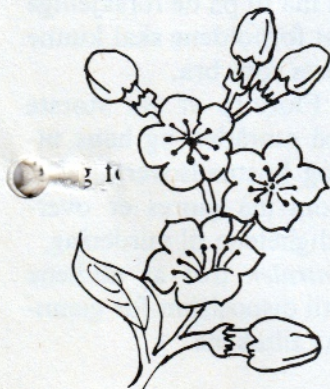
Hva er så Telefonkontakt? Telefonkontakt er en frittstående organisasjon med et landsstyre, bestående av representanter fra: Rådet for Eldreomsorgen, Sosialdepartementet, Kommunaldepartementet, Norsk Pensjonistforbund, Norges Røde Kors og Diakoniråd for Den Norske Kirke. I flere byer og tettsteder er det så nedsatt arbeidsutvalg. Så også her i Trondheim. I arbeidsutvalget her i Trondheim sitter det representanter fra Røde Kors, Pensjonistene, Norske Kvinners Sanitet, Sosialkontoret, Norsk Revmatiker Forbund, Bispedømmerådets Diakonitvalg og Norges Husmorforbund. I hver menighet er det en tillitsrepresentant oppnevnt av menighetsrådet. Tillitsrepresentanten skal finne fram til

de som har behov for en slik tjeneste, og finne fram til mennesker i menigheten som kan være telefonvenner. Tillitsrepresentanten må formidle kontakt mellom telefonvenn og klient, og være bindeledd mellom telefonvenner og kontoret. Telefonkontakt har videre som oppgave å arbeide for at telefonnettet bygges ut for eldre og funksjonshemmede.

Formannen for Trondheim Telefonkontakt er fru Ruth Berggren. Vår adresse er Hornemannsgården, Munkegt. 15. Telefon 21 811.

Bli en telefonvenn til glede for andre. All tjeneste for de som vil ha en telefonvenn er gratis og likeledes for telefonvenner. Telefonvennene får alle utgifter dekket.

Håkon Høyem.

Grunnpensjonistenes Kleppepakke.

Melodi: «Vi ere en nation vi med, vi norske pensjonister»

*Et økonomisk fundament
for trygdegrunnpensjoner
har Fader Kleppe nyss gjort kjent
for norske menn og koner:
To kroner dagen han deg gav
som plaster på ditt rettferdskrav
om pensjonisters andel av
mor Norges oljekroner.*

*Så har da hver og en fått sitt
av statens lønnstabeller
med nådegaven som er gitt
til deg som ikke teller.
En trøst vi dog deg skjenke kan
i Skriftens tale, grei og grann:
«Thi den som ei arbeider, han
skal ikke ete heller.»*

Torstein Torre,

Teatersentralen i Oslo og de eldre

Et av de stykkene som teatersentralen formidler billetter til.

Hva er *Teatersentralen* er det mange som spør. Ja, hva er *Teatersentralen*?

Teatersentralen er en åpen og frittstående stiftelse som har til formål å aktivisere interessen i Oslo og Omegn for teater, opera, ballett, musikk, bildende kunst, litteratur, film og andre grener av kulturlivet.

Det er *Oslo kommune* som over sitt kulturbudsjett skaper det økonomiske grunnlag for virksomheten.

Hva har *Teatersentralen* gjort for å stimulere interessen for disse kulturaktiviteter blant pensjonistene og våre eldre?

Teatersentralen organiserer egne ettermiddagsforestillinger i våre teatre, i Operaen og i Filharmonisk Selskap. Disse forestillinger bygger i stor utstrekning på abonnements-tegning, og gis til spesielt rimelige priser.

Teatersentralen arbeider også med

å legge forholdene i salongene bedre til rette for vårt publikum. Det er en kjent sak at våre kulturfora ikke tilfredsstiller dagens krav. De er upraktiske, de har mange trapper, trapper, og akustikken er ofte dårlig.

Har arbeidet gitt resultater?

Noen. I Operaen og på Oslo Nye Teater er det installert trappeheiser. Trappeheisene betjenes av institusjonene ved spesieltrenede mannskaper. Brukerne er vårt publikum. Alle som har vansker med trapper kan uavkortet anvende heisene, og *Teatersentralen* kan fastslå at brukernes antall øker etterhvert som installeringene blir kjent. Det er gitt grønt lys for liknende ordninger også i Nationalteatret og på Det Norske Teatret. Universitetets Aula gjør vi ikke noe med, da Konserthuset snart vil være klart til bruk. Der vil alle rimelige hensyn være tatt også til det publikum som har et handikap.

Høreforholdene da, hva med dem?

Teatersentralen har tatt kontakt med Audiofysiker Gordon Flottorp og bedt ham utrede høreforholdene i våre salonger. Vi har også bedt ham gi en detaljert beskrivelse av hva som må til på de forskjellige steder for at forholdene skal kunne karakteriseres som bra.

Gordon Flottorp er vår største kapasitet på området, og hans utredninger og kostnadsoverslag de tiltak som må gjøres er oversendt myndighetene til vurdering.

Teatersentralen tror at midlene vil bli stilt til disposisjon for gjennomføring av tiltakene.

Tilslutt:

Teatersentralen tror at en aktivisering av hver enkelts fritid vil ha uvurderlig betydning for de som er med og for samfunnet som helhet. La oss derfor få høre om deres behov slik at vi sammen kan løse oppgavene.

Teatersentralen står til disposisjon.

ENESTÅENDE TEATERTILBUD FOR PENSJONISTER

I samarbeid med pensjonistenes organisasjoner og Oslo kommune har Teatersentralen fått i stand et enestående teatertilbud for pensjonister.

Høstabonnementet for 1976 er i full gang med følgende forestillinger:

Oslo Nye Teater
"SAMME TID – SAMME STED"
Komedie med
Ingerid Vardund og Toralv Maurstad

Den Norske Opera
"NØTTEKNEKKEREN"
Helaftens ballettforestilling
Medvirkende hele Operaens ballett-
ensemble og Operaens orkester

Det Norske Teatret
"ETTERMÆLE"
av Olav Duun

Nationaltheatret
"HELLIGTREKONGERS
AFTEN"
Komedie av W. Shakespeare

Fordeler:

- Et abonnement med 4 forestillinger koster kr. 21,-.
- De får billettene sendt hjem i postkassen.
- De får orientering om det De skal se.
- Forestillingens skal fortrinnsvis gå om ettermiddagene eller begynne tidligere på kveldene.

Å få abonnert på høstabonnementet er for sent, men vær oppmerksom på vårsesongen.

Det er også et Konsertabonnement. Det koster kr. 10,-.

TEATERSENTRALEN I OSLO
Kunst for alle

YOUNGSTORGET 4 - OSLO 1

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORENING.

Foreningen gir deg opplysninger gjennom sirkulærer hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Den siste onsdag i måneden har vi møte i kantinen, Universitetsgata 2 (Teledirektoratets bygg), kl. 1800.

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING
OSLO

INNMELDINGSBLANKETT

Etternavn:	Fornavn:
Fødselsår:	Dato:
Adresse:	Telefon:

Jeg melder meg inn i Pensjonistforeningen ved Televerket, Oslo.

Oslo, 19.....

.....
Underskrift